

Valkas pilsētā Merķeļa ielas rajonā redzams plašs un lēzens pacēlums, kurā uzcelts ūdenstornis. Kādreiz tas bijis **Karātavu kalns**. Nosaukums saglabājies no zviedru laikiem, kad paugurā stāvēja karātavas.

Par Melno pili un Domes kalnu

No puikas gadiem atceros kādu nostāstu par Val-
kas Domes kalnu. Tas bija 1939. gada vasarā. Mūsmā-
jās, Merķeļa ielā, pie tēva bija atnācis skolotājs
Vilciņš, lai sarunātu akai grodus. Pēc tam runas
aizvirzījās par plašo skatu no kalna. Skolotājs sā-
ka stāstīt par seniem laikiem. No vietējiem igau-
ņiem esot saklausījis kādu teiku, ka no šī Valkas
kalna kādreiz it kā bijuši redzami latviešu Melnās
pils torni. Pils torni mitis burvis ar ērgļa acīm,
kas no turienes visu noskatījis. Kad raža klētīs,
kad sievas mājās, tā tūlīt Melnās pils vīri klāt
un visu pievākuši sev. Bet pilij piekļūt nekādi,
redzīgais burvis sargājis modri. Posts valdījis
pār zemi. Beidzot sadomājuši rakt alu. Septiņus
gadus rakušies, no zemēm otru kalnu sabēruši, ka-
mēr tikuši apakšā zem Melnās pils. Tomēr rakušies
vien tālāk, kamēr beidzot pils sabrukusi kopā ar
visu pilskalnu. Tajā vietā purvs radies, bet no iz-
raktajām zemēm sabērtais kalns vēl tagad redzams...

Pier. 1963. g. Teic.
Z. Dzenis.